

Аничка

И тука ли ме намѣри? Иди си! Иди си, не искамъ да имамъ нищо общо съ тебе!

Струмски

Аничке, тъй ли се отнасяшъ съ мене? Не бжди жестока, Аничке, като другитѣ. Изслушай ме. Днешното общество... седни, седни, нищо лошо нѣма да ти направя (Сѣдатъ). Мене ме разориха отъ завистъ... Хвърлиха петно на честъта ми...

Аничка (тихо, съ ужасъ)

Иди си!

Струмски

Моля, моля, Аничке... Не ставай, почакай... Азъ ще се реабилитирамъ... Азъ ще се съвзема пакъ, тѣ ще видятъ... Имамъ проекти... Първо, ще издамъ една книга „Прекрасна България“, описания на курорти и бани. Само отъ обявления колко ще падне. Второ, друга книга: „Просвѣтена България“, ще има портретитѣ на всички учители. Всѣки учителъ ще прати фотографията си наедно съ 5 лева, 30 хиляди по 5 лева — 150 хиляди.

Аничка (съ мъка)

Защо ми говоришъ всичко това? Иди си!